

Benedykt XVI

Maryja naszym wzorem i wsparciem
: rozważanie przed modlitwą "Anioł
Pański" : (Castel Gandolfo, 15
sierpnia 2006 r.)

Salvatoris Mater 9/1/2, 400

2007

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Rozważanie przed modlitwą «Anioł Pański»
(Castel Gandolfo, 15 sierpnia 2006 r.)¹⁹

Maryja naszym wzorem i wsparciem

Jak wiemy, tradycja chrześcijańska obchodzi w pełni lata jedno z najstarszych i najbardziej wymownych świąt maryjnych – uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny. Tak jak Jezus zmartwychwstał, wstąpił do nieba i zasiadł po prawicy Ojca, tak Maryja, gdy dobiegło kresu Jej życie na ziemi, została wzięta do nieba. Liturgia przypomina nam dziś tę pokrzepiającą prawdę wiary, wysławiając Tę, która została wyróżniona nie mającą sobie równej chwałą. «Wielki znak ukazał się na niebie – czytamy dziś we fragmencie Apokalipsy, który Kościół daje nam do rozważenia – Niewiasta obleczona w słońce, i księżyc pod jej stopami, a na jej głowie wieniec z gwiazd dwunastu» (12, 1). W tej niewieście, promieniejącej światłem, Ojcowie Kościoła rozpoznali Maryję. W Jej tryumfie lud chrześcijański pielgrzymujący w dziejach widzi zapowiedź spełnienia swych oczekiwań i pełny znak nadziei.

Maryja jest przykładem i podporą dla wszystkich wierzących: dodaje nam otuchy, abyśmy nie tracili ufności w obliczu trudności i nieuniknionych problemów dnia codziennego. Zapewnia nam swoją pomoc i przypomina, że rzeczą istotną jest starać się myśleć «o tym, co w górze, nie o tym, co na ziemi» (por. Kol 3, 2). Istnieje bowiem niebezpieczeństwo, że zaabsorbowani codziennymi obowiązkami, uznamy, że właśnie tutaj, na tym świecie, gdzie jesteśmy tylko przejściowo, jest ostateczny cel życia człowieka. Tymczasem to raj jest prawdziwą metą naszego ziemskiego pielgrzymowania. Jak bardzo różne byłyby nasze dni, gdybyśmy widzieli je w tej perspektywie! Tak żyli święci. Ich dzieje świadczą o tym, że kiedy żyje się z sercem nieustannie zwróconym ku Bogu, ziemskim sprawą nadaje się właściwą im wartość, oświeca je bowiem odwieczna prawda o miłości Bożej.

Królowej Pokoju, którą dziś kontemplujemy w chwale niebios, pragnę zawierzyć raz jeszcze niepokoje ludzkości o każde miejsce na świecie udręczone przez przemoc. [...]

Rozważanie przed modlitwą «Anioł Pański»
(Monachium, 10 września 2006 r.)²⁰

Zawsze pozostanie Służebnicą Pańską

Zanim zakończymy tę Eucharystię uroczystym błogosławieństwem, odmówimy w skupieniu modlitwę «Anioł Pański». Rozważając czytania mszalne, uzmysłowiliśmy sobie, jak ważne jest – zarówno w życiu jednostki, jak i dla pomyślnego i pokojowego współżycia wszystkich - widzieć Boga jako centrum

¹⁹ „L'Osservatore Romano” 27(2006) nr 9-10, 49.

²⁰ „L'Osservatore Romano” 27(2006) nr 11, 17.